

Verblekering

Afgelopen najaar is de Nederlandse woordenschat 'verblijd' met een nieuwe uitdrukking: verblekering. Het ontstaan van dit woord hebben we te danken aan staatssecretaris Henk Bleker die in het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I) de portefeuille natuur onder zijn hoede heeft. Als een olifant gaat hij door de porseleinkast van natuur en landschap. Zijn naam, maar ook zijn handelen doet denken aan de blekers van vroeger die voor mensen de was deden en die lieten bleken. De was werd dan aan de zon blootgesteld om wit te worden. Tegenwoordig gebeurt dat door kunstmiddelen. Het resultaat is hetzelfde: optisch wit. Dat is ook wat Bleker doet, het laten lijken van iets wat er niet komt of is. De natuurwetgeving gaat op de schop. De huidige Flora- en faunawet, de Natuurbeschermingswet en de Boswet zouden te gecompliceerd en ontoegankelijk zijn. De Wet Natuur moet hiervoor in de plaats komen. Deze nieuwe wet zou tegelijkertijd meer mogelijkheden bieden om ecologie en economie te verbinden. In het laatste zit de levensgrote adder onder het gras met het fenomeen optisch wit. Taken en verantwoordelijkheden uit het nieuwe wetsvoorstel komen in principe bij de provincie te liggen en daarmee dichterbij burgers en ondernemers. Hierdoor kunnen onnodige belemmeringen voor economische en ruimtelijke ontwikkelingen worden opgeheven. Een ander effect zou zijn dat er een vermindering van regeldruk voor burgers en bedrijven zou optreden. Hoe een ander in de praktijk zal gaan uitwerken wordt al duidelijk uit plannen die naar buiten zijn gekomen. Terecht zijn vooral natuurbeschermingsorganisaties en ook provincies hier tegen te hoop gelopen. Zo wordt de status van de tot nu toe juridisch zwaar beschermde natuurmonumenten in ons land opgeheven. Voor het Gooi gaat het om dertien gebieden. Deze komen onder de wettelijk minder zwaar beschermde Ecologische Hoofdstructuur (EHS) te vallen. Hier zijn, wanneer er geen alternatieven worden aangedragen, ingrepen mogelijk 'van groot openbaar belang'. De signalen uit het huidige krachtenveld tussen economie en

natuur indiceren al naar welke kant de balans zal doorslaan.

Het nieuwe wetsvoorstel heeft als uitgangspunt dat voldaan moet worden aan de beschermingsverplichting die wordt voorgeschreven in

de Europese regelgeving. Door de bescherming van nationale soorten wordt voor het grootste deel een streep gezet. Voor de fauna houdt dit in dat nationale soorten niet opzettelijk gedood mogen worden. De jacht vormt daarop een uitzondering en de mogelijkheden daarvoor zullen zelfs worden uitgebreid. Wat vogels betreft kan, als dit wetsvoorstel het haalt, in de toekomst behalve op wilde eend, fazant en houtduif ook worden gejaagd op grauwe gans, kolgans en smient. De drie laatstgenoemde soorten mogen nu al worden geschoten om schade te voorkomen aan gewassen. Getuige de terugmeldingen van geschoten geringde kolganzen uit het overwinteringsgebied in Nederland moet het gaan om heel wat exemplaren. Deze praktijken worden aangeduid met het eufemisme ondersteunend afschot. Hoe over de omgang met dieren wordt gedacht is onder meer ook duidelijk over de gang van zaken bij een in het wild geboren en uit Duitsland afkomstige ooievaar. Dit op Marktplaats aangeboden dier is aangekocht door een particulier met het oogmerk van vrijlating. Vragen en debatten hierover in de Tweede Kamer hebben nog niet geleid tot de hiervoor noodzakelijke vergunning.

Het wordt hoog tijd dat onze volksvertegenwoordigers en het kabinet hun verantwoordelijkheid nemen voor het desastreuze beleid van staatssecretaris Bleker. Het is een gevaar voor natuur en landschap en wat daarin leeft en groeit en ons altijd weer boeit.

Penlijster